31979L1072

L 331/11 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 27.12.1979.

PADOMES ASTOTĀ DIREKTĪVA

(1979. gada 6. decembris)

par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī

(79/1072/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1977. gada 17. maija Sesto direktīvu 77/388/EEK par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļu kopīgā sistēma (vienots pamats vērtējumam) (1), un jo īpaši tās 17. panta 4. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (2),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (3),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (4),

tā kā saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 4. punktu Padomei jāpieņem Kopienas tiesību akti, kas nosaka kārtību šī panta 3. punktā minētā pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļiem pakļautām personām, kas nav reģistrētas valsts teritorijā;

tā kā tiesību akti ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nodokļiem pakļauta persona, kas ir reģistrēta vienas valsts teritorijā, var citā dalībvalstī pieprasīt tāda nodokļa atmaksāšanu, par ko tai pienākušas faktūras sakarā ar preču vai pakalpojumu piegādi, vai kas ir samaksāts sakarā ar importu šajā citā dalībvalstī, tādējādi izvairoties no dubultas aplikšanas ar nodokļiem;

tā kā jānovērš nesaskaņas šobrīd dalībvalstīs spēkā esošajos tiesību aktos, kas dažos gadījumos pieļauj novirzes tirdzniecības plūsmās un konkurences traucējumus;

tā kā Kopienas tiesību aktu ieviešana šajā jomā sekmēs efektīvu personu, preču un pakalpojumu kustības liberalizāciju, tādējādi palīdzot pabeigt ekonomikas integrācijas procesu;

tā kā šādi tiesību akti nedrīkst novest pie dažādas attieksmes pret nodokļiem pakļautām personām dažādās dalībvalstīs, kuru teritorijā tās ir reģistrētas;

tā kā jānovērš konkrēti izvairīšanās veidi no nodokļu maksāšanas;

tā kā saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 4. punktu dalībvalstis var atteikties no atmaksāšanas vai uzlikt papildu nosacījumus gadījumā, ja nodokļiem pakļautās personas nav reģistrētas Kopienas teritorijā; tā kā tomēr būtu jāveic arī pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādām nodokļiem pakļautām personām nepienākas atmaksāšana uz labvēlīgākiem noteikumiem nekā Kopienas nodokļiem pakļautām personām;

tā kā vispirms būtu jāpieņem tikai šajā direktīvā minētie Kopienas noteikumi; tā kā šie noteikumi konkrēti nosaka, ka lēmumi attiecībā uz iesniegumiem par atmaksāšanu jādara zināmi sešu mēnešu laikā no dienas, kad tie iesniegti; tā kā atmaksāšanai būtu jānotiek tajā pašā laikposmā; tā kā viena gada laikā pēc noteiktā datuma šīs kārtības ieviešanai, Itālijas Republika drīkst paziņot tās kompetento iestāžu lēmumus attiecībā uz iesniegumiem, ko iesniegušas nodokļiem pakļautas personas, kas nav reģistrētas tās teritorijā, un izdarīt attiecīgās izmaksas deviņu mēnešu laikā, kas ļautu Itālijas Republikai reorganizēt pašreizējo sistēmu un piemērot Kopienas sistēmu;

tā kā Padomei būs jāpieņem vēl citi noteikumi Kopienas sistēmas papildināšanai; tā kā līdz brīdim, kad citi noteikumi stājas spēkā, dalībvalstis atmaksā nodokli par pakalpojumiem un preču iegādi,

(1) OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.
(2) OV C 26, 1.2.1978., 5. lpp.
(3) OV C 39, 12.2.1979., 14. lpp.
(4) OV C 269, 13.11.1978., 51. lpp.

ko neaptver šī direktīva, saskaņā ar noteikumiem, ko tās pieņem atbilstoši Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 4. punktam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā "nodokļiem pakļauta persona, kas nav reģistrēta valsts teritorijā" ir persona Direktīvas 77/388/EEK 4. panta 1. punkta nozīmē, kam 7. panta 1. punkta pirmā apakšpunkta pirmajā un otrajā teikumā minētajā laika posmā šajā valstī nav bijusi nedz saimnieciskas darbības vieta, nedz pastāvīgs uzņēmums, no kura notikusi darījumu kārtošana, nedz arī, ja neeksistē šāda saimnieciskas darbības vieta vai pastāvīgs uzņēmums, pastāvīga dzīvesvieta vai parasta uzturēšanās vieta, un kas tajā pašā laikā nav piegādājusi nekādas preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti minētajā valstī, izņemot:

a) transporta pakalpojumus un palīgpakalpojumus šajā sakarā, kam piešķirts atbrīvojums saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta i) apakšpunktu, 15. pantu vai 16. panta 1. punkta B, C un D daļu;

b) pakalpojumus, kas sniegti gadījumos, kad nodoklis jāmaksā tikai un vienīgi personai, kam tie sniegti, saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2. pants

Katra dalībvalsts, ievērojot turpmāk minētos nosacījumus, atmaksā nodokļiem pakļautai personai, kas nav reģistrēta valsts teritorijā, bet ir reģistrēta citā dalībvalstī, visus pievienotās vērtības nodokļus, kas maksāti par pakalpojumiem vai kustamu īpašumu, ko tai šīs valsts teritorijā piegādājušas citas nodokļiem pakļautas personas, vai arī kas maksāti par preču ievešanu valstī, ciktāl šīs preces un pakalpojumus lieto Direktīvas 77/388/EEK 17. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētajos darījumos un 1. panta b) apakšpunktā minēto pakalpojumu sniegšanā.

3. pants

Lai iegūtu tiesības uz atmaksāšanu, katra 2. pantā minētā nodokļiem pakļautā persona, kas nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti minētajā valstī:

a) iesniedz 9. panta 1. punktā minētajai kompetentajai iestādei iesniegumu, kas veidots pēc A pielikumā ietvertā parauga, pievienojot faktūrrēķinu vai ievešanas dokumentu oriģinālus. Dalībvalstis visiem iesniedzējiem dara pieejamu paskaidrojošu paziņojumu, kurā obligāti ir ietverts C pielikumā noteiktais informācijas minimums;

b) ar sertifikātu, ko izdevusi tās valsts oficiāla iestāde, kurā persona ir reģistrēta, sniedz pierādījumus, ka tā ir pakļauta nodokļiem attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli minētajā valstī. Ja 9. panta 1. punktā minētās kompetentās iestādes rīcībā jau ir šādi pierādījumi, nodokļiem pakļautajai personai tomēr nav jāsniedz jauni pierādījumi viena gada laikā, kopš tās valsts oficiāla iestāde, kurā persona ir reģistrēta, izdevusi pirmo sertifikātu. Dalībvalstis neizsniedz sertifikātus nodokļiem pakļautajām personām, kam piešķirts atbrīvojums no nodokļiem saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 24. panta 2. punktu;

c) ar rakstisku paziņojumu apliecina, ka tā nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti valsts teritorijā 7. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā un otrajā teikumā minētajā laikā;

d) uzņemas atmaksāt jebkuru summu, ko tā saņēmusi kļūdas pēc.

4. pants

Lai atbilstu atmaksājumu saņemšanas nosacījumiem, katra 2. pantā minētā nodokļiem pakļautā persona, kas nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti valstī, izņemot 1. panta a) un b) punktā minētos pakalpojumus:

a) izpilda 3. panta a), b) un d) punktā noteiktās prasības;

b) ar rakstisku paziņojumu apliecina, ka 7. panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā un otrajā teikumā minētajā laika posmā tā nav piegādājusi preces vai pakalpojumus, par kuriem var uzskatīt, ka tie ir piegādāti valsts teritorijā, izņemot 1. panta a) un b) punktā minētos pakalpojumus.

5. pants

Šajā direktīvā preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem nodoklis ir atmaksājams, atbilst Direktīvas 77/388/EEK 17. panta nosacījumiem, kā tos piemēro atmaksātājā dalībvalstī.

Šo direktīvu nepiemēro preču piegādei, kam saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 15. panta 2. punktu ir vai var būt piešķirts atbrīvojums.

6. pants

Dalībvalstis nedrīkst uzlikt 2. pantā minētajām nodokļiem pakļautajām personām nekādus pienākumus papildus 3. un 4. pantos minētajiem, izņemot pienākumu īpašos gadījumos sniegt informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu, vai atmaksāšanas iesniegums ir pamatots.

7. pants

1. Šīs direktīvas 3. un 4. pantā noteiktais atmaksāšanas iesniegums attiecas uz fakturētu preču vai pakalpojumu iegādi vai arī uz importu, kas veikts ne mazāk kā trīs mēnešu vai ne vairāk kā vienu kalendāro gadu ilgā laikā. Iesniegumi tomēr var attiekties uz laika posmu, kas mazāks par trim mēnešiem, ja šis laika posms ir kalendārā gada atlikums. Iesniegumi var attiekties arī uz faktūrrēķiniem vai ievešanas dokumentiem, ko neaptver iepriekšējie iesniegumi un kas attiecas uz attiecīgajā kalendārajā gadā veiktiem darījumiem. Tos iesniedz 9. panta 1. punktā minētajām kompetentajām iestādēm sešus mēnešus pirms tā kalendārā gada beigām, kurā nodoklis jāmaksā.

Ja iesniegums attiecas uz laika posmu, kas mazāks par vienu kalendāro gadu, bet nav mazāks par trīs mēnešiem, summa, par ko tiek rakstīts iesniegums, nedrīkst būt mazāka par summu valsts valūtā, kas atbilst 200 Eiropas norēķinu vienībām; ja iesniegums attiecas uz laika periodu, kas ir viens kalendārais gads vai kalendārā gada atlikums, summa nedrīkst būt mazāka par summu valsts valūtā, kas atbilst 25 Eiropas norēķinu vienībām.

2. Lietojamā Eiropas norēķinu vienība ir definēta 1977. gada 21. decembra Finanšu regulā [1], to nosaka 1. punkta pirmās daļas pirmajā un otrajā teikumā minētā perioda gada 1. janvārī. Skaitļus, kas radušies, summas pārvēršot valsts valūtā, dalībvalstis var noapaļot uz augšu vai uz leju ne vairāk kā par 10 %.

3. Kompetentā iestāde, kas minēta 9. panta 1. punktā, apzīmogo katru faktūrrēķinu un/vai ievešanas dokumentu, lai novērstu to izmantošanu citiem iesniegumiem, un atdod tos viena mēneša laikā.

4. Lēmumus par atmaksāšanas iesniegumiem paziņo sešu mēnešu laikā kopš dienas, kad tie kopā ar visiem dokumentiem, kas saskaņā ar šo direktīvu vajadzīgi iesnieguma izskatīšanai, iesniegti 3. punktā minētajai kompetentajai iestādei. Atmaksāšana pirms minētā laika posma beigām notiek pēc iesniedzēja lūguma vai nu atmaksātājā dalībvalstī, vai arī valstī, kur persona ir reģistrēta. Otrā gadījumā bankas izdevumus naudas pārskaitīšanai maksā iesniedzējs.

Noraidot iesniegumu, norāda šāda lēmuma iemeslus. Šādus noraidījumus var pārsūdzēt attiecīgās dalībvalsts kompetentajās iestādēs, ievērojot tādus pašus nosacījumus attiecībā uz formu un laika ierobežojumiem kā attiecībā uz atmaksāšanas pieprasījumiem, ko iesniedz nodokļiem pakļautās personas tajā pašā valstī.

5. Ja atmaksājums ir saņemts krāpnieciskā vai kādā citā nepareizā veidā, 3. punktā minētā kompetentā iestāde uzreiz rīkojas saskaņā ar attiecīgajā dalībvalstī noteikto procedūru, lai atgūtu nepareizi izmaksātās summas un uzliktos sodus, neierobežojot noteikumus par savstarpēju palīdzību pievienotās vērtības nodokļa atgūšanā.

Ja krāpnieciskus iesniegumus saskaņā ar valsts likumiem nevar pakļaut administratīvam sodam, attiecīgā dalībvalsts var attiecīgajai nodokļiem pakļautajai personai atteikt jebkādu citu atmaksāšanu ne ilgāk kā uz diviem gadiem kopš krāpnieciskā iesnieguma iesniegšanas. Ja administratīvais sods ir uzlikts, bet nav samaksāts, dalībvalsts var atlikt jebkādu atmaksāšanu attiecīgajai nodokļiem pakļautajai personai līdz tā samaksai.

8. pants

Ja nodokļiem pakļautā persona nav reģistrēta Kopienas teritorijā, dalībvalstis var atteikt atmaksāšanu vai uzstādīt īpašus noteikumus.

Atmaksāšana nevar notikt uz labvēlīgākiem noteikumiem nekā attiecībā uz Kopienas teritorijā reģistrētām nodokļiem pakļautām personām.

9. pants

Dalībvalstis piemērotā veidā dara zināmu kompetento iestādi, kam iesniedzams 3. panta a) punktā un 4. panta a) punktā minētais iesniegums.

3. panta b) punktā un 4. panta a) punktā minētos sertifikātus, kas nosaka, ka attiecīgā persona ir nodokļiem pakļauta persona, veido pēc B pielikumā dotā parauga.

[1] OV L 356, 31.12.1977., 1. lpp.

10. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā tiesību akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības ne vēlāk kā līdz 1981. gada 1.janvārim. Šī direktīva attiecas tikai uz atmaksāšanas iesniegumiem attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli, kas samaksāts par fakturētu preču vai pakalpojumu iegādi vai arī par importu, kas veikts kopš minētā datuma.

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai galveno savu tiesību aktu tekstus, ko tās pieņēmušas jomā, uz ko attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

11. pants

Atkāpjoties no 7. panta 4. punkta, Itālijas Republika var līdz 1982. gada 1. janvārim pagarināt minētajā punktā norādīto laika posmu no sešiem līdz deviņiem mēnešiem.

12. pants

Trīs gadus pēc 10. pantā minētā datuma Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm, Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas, jo īpaši tās 3., 4. un 7. panta, piemērošanu.

13. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1979. gada 6. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

L. PRETI

A PIELIKUMS

PARAUGS

Vai šis ir jūsu pirmais pieteikums?

Ja nē, norādiet nodokļa atsauces numuru

Saņemšanas zīmogs

Pieteikums pievienotās vērtības nodokļa atmaksai

ar nodokli apliekamajām personām, kas neveic uzņēmējdarbību šajā valstī

(Pirms aizpildīšanas izlasiet paskaidrojumus)

Kompetentā iestāde, kurai pieteikums adresēts ▶

1	Uzvārds un vārds(-i) vai pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma nosaukums Iela un mājas numurs Pasta kods, vieta un valsts
2	Pieteikuma iesniedzēja uzņēmuma veids
3	Informācija par nodokļu iestādi un PVN maksātāja numurs valstī, kurā pieteikuma iesniedzējs veic uzņēmējdarbību vai kurā ir viņa/viņas pastāvīgā dzīvesvieta
4	Laika posms, uz kuru attiecas pieteikums — no: mēnesis gads; līdz: mēnesis gads:
5	Kopējā pieprasītā atmaksas summa (ar cipariem) (daudzpozīciju sarakstu skat. otrā pusē)
6	Pieteikuma iesniedzējs pieprasa 5. ailē norādītās summas atmaksu veidā, kas norādīts 7. ailē.
7	Pieprasītais norēķinu veikšanas veids (*) Bankas konts ☐ Pasta konts ☐ ☐ Konta numurs ☐ Finanšu organizācijas koda numurs ☐ Konts uz šādas personas vārda: ☐ Finanšu organizācijas nosaukums un adrese
8	Pievienoto dokumentu skaits: ..... Faktūrrēķini: ..... Ievešanas dokumenti: .....
9	Ar šo pieteikuma iesniedzējs apliecina: (a) ka otrā pusē minētās preces vai pakalpojumi tika izmantoti viņa/viņas kā ar nodokli apliekamas personas darbības laika posmā: .... (b) ka valstī, kurā tiek prasīta atmaksa, un šajā pieteikumā ietvertajā laika posmā, viņš/viņa: ☐ (*) nav iesaistīta nekādu preču piegādē vai pakalpojumu sniegšanā, ☐ (*) ir iesaistīta tikai tādu pakalpojumu sniegšanā, par kuru nodokli maksā tikai tā persona, kurai šie pakalpojumi tiek sniegti, ☐ (*) ir iesaistīta tikai noteiktu ar nodokli neapliekamu transporta pakalpojumu sniegšanā un ar tiem saistītās darbībās; (c) ka šajā pieteikumā sniegtā informācija ir patiesa. Pieteikuma iesniedzējs apņemas atmaksāt visas nepareizi saņemtās naudas summas.

(*) Attiecīgajā ailē ievilkt "X" ▶

(*) Attiecīgajā ailē ievilkt "X" ▶

..... (Vieta) ..... (Datums) ..... (Paraksts)

10	PVN summas pa posteņiem attiecībā uz šajā pieteikumā ietverto laika posmu					
	Nr.	Preču vai pakalpojumu veids	Nosaukums, PVN maksātāja numurs, ja zināms, un preču piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja adrese	Faktūrrēķinu un ievešanas dokumentu datumi un numuri	Nodokļu kompensācijas apmērs, uz ko attiecas šis pieteikums	Aizpilda tikai amatpersona
				Kopā:		

Aizpilda tikai amatpersona

B PIELIKUMS

APLIECĪBAS PARAUGS,

KAS APLIECINA NODOKĻIEM PAKĻAUTAS PERSONAS STATUSU

Es, apakšā parakstījies, ...

(Kompetentās iestādes nosaukums un adrese)

apliecinu, ka .....

(Uzvārds un vārdi vai uzņēmuma nosaukums)

.....

(Darbības veids)

.....

(Uzņēmuma adrese)

ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekama persona, kuras maksātāja numurs ir [1] .....

.....

.....

(Datums)

Oficiāls zīmogs

.....

(Paraksts, uzvārds, vārds un amats)

---

[1] Ja pieteikuma iesniedzējs nezina savu PVN maksātāja numuru, kompetentā iestāde norāda iemeslu tam.

C PIELIKUMS

Informācijas minimums, kam jābūt paskaidrojošajos paziņojumos

A. Iesniegumu raksta uz veidlapas, kas iespiesta vienā no Eiropas Kopienu oficiālajām valodām. Tomēr šo veidlapu aizpilda atmaksātājas valsts valodā.

B. Iesniegumu raksta drukātiem burtiem un iesniedz tās valsts kompetentajai iestādei, kam iesniegums tiek rakstīts (skat. D punktu), līdz tā gada 30. jūnijam, uz kuru iesniegums attiecas.

C. Norāda PVN reģistrācijas numuru atmaksātājā valstī, ja iesniedzējam tas ir zināms.

D. Iesniegumu iesniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm, t.i.,:

— Beļģijā: .....

— Dānijā: .....

— Vācijā: .....

— Francijā: .....

— Īrijā: .....

— Itālijā: .....

— Luksemburgā: .....

— Nīderlandē: .....

— Apvienotajā Karalistē: .....

E. Iesniegums norāda fakturētas preču vai pakalpojumu iegādes vai arī importu, kas veikti laika periodā, kurš nav īsāks par trim mēnešiem vai garāks par vienu kalendāro gadu. Tas tomēr var attiekties uz laika periodu, kas ir īsāks par kalendāro gadu, ja šis periods ir kalendārā gada atlikums. Iesniegumi var attiekties arī uz faktūrrēķiniem vai ievešanas dokumentiem, ko neaptver agrākie iesniegumi un kas attiecas uz attiecīgajā kalendārajā gadā veiktiem darījumiem.

F. 9. punktā a) apakšpunktā iesniedzējs apraksta darbības, kam viņš ir iegādājies preces vai saņēmis pakalpojumus, kas minēti atmaksāšanas iesniegumā (piemēram, piedalīšanās starptautiskā gadatirgū ..... 9. punktā a) apakšpunktā iesniedzējs apraksta darbības, kam viņš ir iegādājies preces vai saņēmis pakalpojumus, kas minēti atmaksāšanas iesniegumā (piemēram, piedalīšanās starptautiskā gadatirgū ..... kas notika ..... no ..... līdz ....., stenda Nr. ..... vai starptautiski preču pārvadājumi no ..... uz ..... (datums) .....).

G. Iesniegumam ir līdzi sertifikāts, ko izdevusi tās valsts oficiāla iestāde, kurā persona ir reģistrēta, un kas pierāda, ka persona ir pakļauta nodokļiem attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli minētajā valstī. Tomēr, ja D punktā minētās kompetentās iestādes rīcībā jau ir šādi pierādījumi, iesniedzējam nav jāsniedz jauni pierādījumi viena gada laikā kopš pirmā sertifikāta izdošanas.

H. Iesniegumiem ir līdzi faktūrrēķinu vai ievešanas dokumentu oriģināli, kas norāda iesniedzēja samaksātā pievienotās vērtības nodokļa summu.

I. Iesniegumu var izmantot vairāk nekā vienam faktūrrēķinam vai ievešanas dokumentam, bet kopējā PVN summa 19.. gadam nedrīkst būt mazāka par:

BEF/LUF, ...
Fl, ...
DEM, ...
Dkr, ...
GBP, ...
FRF, ...
IP, ...
Lit, ...

ja laika posms, uz ko tas attiecas, ir mazāks nekā viens kalendārais gads, bet ne mazāks kā trīs mēneši, vai mazāka par:

BEF/LUF, ...
Fl, ...
DEM, ...
Dkr, ...
GBP, ...
FRF, ...
IP, ...
Lit, ...

ja laika periods, uz ko tas attiecas, ir viens kalendārais gads vai mazāks nekā trīs mēneši.

J. Transporta pakalpojumi, kam piešķirts atbrīvojums, ir tie pakalpojumi, ko veic saistībā ar starptautiskajiem preču pārvadājumiem — ar zināmiem nosacījumiem ieskaitot transportu — kas saistīts ar preču tranzītu, eksportu un importu.

K. Jebkura nelikumīgi iegūta atmaksāta summa rada pamatu uzlikt pārkāpējam naudas vai citus sodus, kas noteikti atmaksātājas valsts likumos.

L. Maksātājvalsts iestāde patur sev tiesības veikt atmaksāšanu ar čeku vai naudas pārskaitījumu, kas adresēts iesniedzējam.